ΓΡΑΦΕΙΑ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52686 || ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 52035
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52687 || ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 52025
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΓΓΕΛΙΑΙ-ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΑΤΟΝ ΑΡ. ΦΥΛ. 7625 — ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1937 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἀρχίζουν σήμερον εἰς τὸ πεδίον τῶν Σερρῶν τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τὰ χαιρετίζομεν μὲ συγκίνησιν, μὲ στοργὴν καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν. Ἓν ἔτος ἤρκεσε, ἔτος σκληρᾶς ἀληθῶς ἐργασίας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐθνικῆς καὶ ἀποδοτικῆς διὰ νὰ ἠμποροῦμεν σήμερον νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ στρατοῦ, περὶ ἀρχηγῶν, περὶ σώματος ἀξιωματικῶν ὁμονοούντων καὶ ἀληθῶς ἀφωσιωμένων εἰς τὰ ἔργα των, περὶ ὑλικῶν πολέμου, περὶ γυμνασίων. Πέρυσιν ἀκόμη, δὲν ἐτολμῶμεν νὰ σκεφθῶμεν περὶ γενικῶν γυμνασίων. Θὰ ἐνεφανίζαμεν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων μίαν ἐπικίνδυνον γυμνότητα, ἀθλίαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς εἰκόνα, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ εὐσυνείδητοι ἀξιωματικοί, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνδεθῆ μὲ τὴν τέχνην τοῦ στρατιώτου, πρῶτοι ἐθλίβοντο. Σήμερον τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Καὶ δὲν εἶναι ἁπλοῦν σχῆμα λόγου τὸ «ἤλλαξαν». Ἡ ἐφετεινὴ ἐμφάνισις τοῦ στρατοῦ μας ἠμπορεῖ ἀζημίως διὰ τὸ γόητρόν του νὰ συγκριθῇ μὲ τὰ ἀρτιώτερα πολεμικὰ σώματα τῆς Εὐρώπης—τηρουμένων ὅλων τῶν ἀναλογιῶν. Δὲν πρόκειται περὶ κούφης μεγαλαυχίας. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐξοπλισθείς, ἀσκηθεὶς ἐπὶ σχεδίων ἐπιτελικῶν καταρτισθέντων ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ—καὶ αἱ στρατιωτικαὶ κορυφαὶ τῆς Εὐρώπης ὅταν ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἐπιτελοῦς τῶν πολέμων τοῦ 1912—13 λέγουν ὅτι «δὲν ὑπάρχει πρόβλημα ἄλυτον διὰ τὸν Στρατηγὸν Μεταξᾶν»—ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὡραῖα ἰδεώδη τὰ ὁποῖα ἄλλοτε τὸν ὡδήγησαν εἰς τοὺς ἐπικωτέρους τῶν θριάμβων, γεμάτος αὐτοπεποίθησιν καὶ θάρρος καί, τὸ κυριώτερον, πλήρης ἐμπιστοσύνης διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ καὶ τῆς χώρας, ἔφθασεν εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην ὅπου ὅλοι τὸν ἠθέλομεν.

Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν μιᾷ καρδίᾳ καὶ μιᾷ ψυχῇ παρακολουθεῖ τὰ ἀπὸ σήμερον ἀρχόμενα γυμνάσιά του, ἔνθους, πλήρης πεποιθήσεως καὶ ἀλκῆς.

ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ Β' ΕΤΟΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Κ. ΠΛΥΤΑ

ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Συνεπληρώθη ἤδη ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀμβρόσιος Πλυτᾶς ὑπεδείχθη ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων. Συνεχίζων τὴν πολυσχιδῆ καὶ πλουσίαν δρᾶσιν τοῦ προκατόχου του — τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ Διοικητοῦ κ. Κ. Γ. Κοτζιᾶ —ὁ κ. Πλυτᾶς ἠδυνήθη νὰ σημειώσῃ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Δημαρχίας του. Τὰ συνεχιζόμενα ἔργα ὁδοποιίας εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν, τὰ ἔργα κατασκευῆς ὑπονόμων, ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ πρασίνου, οἱ παιδικοὶ κῆποι καὶ τὰ παιδικὰ λουτρά, αἱ δημοτικαὶ συναυλίαι καὶ τὰ μέτρα Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Δήμου ἀποτελοῦν ἐνεργητικὸν ἱκανὸν νὰ κατατάξῃ τὸν κ. Πλυτᾶν μεταξὺ τῶν καλλιτέρων δημοτικῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ «Καθημερινὴ» παρακολουθοῦσα μὲ ἐνδιαφέρον τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ Δημάρχου, ἐθεώρησε καθῆκον της, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ πρώτου ἔτους νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Δήμαρχον τί σκέπτεται διὰ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ διὰ τὸ μέλλον γενικώτερον. Καὶ ὁ κ. Πλυτᾶς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὰ ἑξῆς:

* * *

—Ἤδη ἡ προσοχὴ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς στρέφεται πρὸς τὰ ἐκκρεμοῦντα μεγάλα ζητήματα τῶν Ἀθηνῶν, ἡ λύσις τῶν ὁποίων ἔχει τεθῆ ἐπὶ τάπητος.

Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται τὸ ζωτικώτατον ζήτημα τοῦ φωτισμοῦ τῆς πρωτευούσης, δηλαδὴ τοῦ πλήρους καὶ τελείου φωτισμοῦ αὐτῆς τοῦ ὁποίου τὸ ὁριστικὸν σχέδιον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπεξεργασίας.

Ἔχομεν ἀκόμη ὑπ' ὄψιν μας τὸ ζήτημα τῆς Ἱδρύσεως τοῦ Γ.' Νεκροταφείου καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Α', τὴν ὑπόθεσιν τῆς συμβάσεως τοῦ Ἀεριόφωτος, τὸ μέγα πρόβλημα τῶν Δημοτικῶν Σφαγείων, τὸ ζήτημα τῆς νέας Λαχαναγορᾶς καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δικτύου τῶν ὑπονόμων τοῦ πρώτου Δήμου τῆς Ἑλλάδος.

Πάντα ταῦτα τὰ ζητήματα μᾶς ἀπασχολοῦν σήμερον καὶ ἐπ' αὐτῶν θὰ κατευθύνωμεν τὰς ἐνεργείας μας κατὰ τὸ ἀρχόμενον δεύτερον ἔτος τῆς Δημαρχίας ἡμῶν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστοῦν καλλίτερον νοητὰ τὰ ζητήματα ταῦτα ὀρθὸν εἶναι νὰ τὰ ἐξετάσωμεν ἓν ἕκαστον ἰδιαιτέρως.

* * *

—Ἡ βελτίωσις τοῦ δημοτικοῦ φωτισμοῦ, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πλυτᾶς, συγκεντρώνει τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τόσον τοῦ Ὑπουργοῦ — Διοικητοῦ κ. Κοτζιᾶ ὅσον καὶ ἐμοῦ, ὡς καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου. Ἐὰν δὲ φθάσωμεν ταχέως, ὡς ἐλπίζω, εἰς τὸ τέρμα τῶν προσπαθειῶν μας, θὰ συμπληρώσωμεν τὸ δεύτερον στάδιον τῆς σχετικῆς προσπαθείας τοῦ Δήμου, διότι τὸ πρῶτον ἀναφερόμενον εἰς τὸν δημοτικὸν φωτισμὸν τῶν κέντρων ἔχει ἀχθῆ ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον καὶ ἡ ἀπωτάτη ἄκρα τῶν Ἀθηνῶν θ' ἀποκτήσῃ τὸν φωτισμόν της.

Ἄλλο κεφαλαιῶδες ζήτημα εἶναι τὸ ζήτημα τῶν Νεκροταφείων. Ἤδη προχωροῦμεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ Α.' Νεκροταφείου, τὸ ὁποῖον ἐνεφάνιζε τὴν θλιβερὰν εἰκόνα μιᾶς μακαβρίου... πολυκατοικίας μὲ τοὺς σταυροὺς σχεδὸν ἐγκαλισμένους—τόσος ἦτο ὁ συνωστισμός. Τώρα τὸ Α. Νεκροταφεῖον θ' ἀποβῇ ἀληθὲς Μουσεῖον, τὸ παρὰ τὰ Πατήσια Β.' θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὅταν ἱδρυθῇ τὸ Γ.' τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ταφῆς θὰ λυθῇ διὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Μέγα ζήτημα, ζήτημα ζωτικῶν ἀναγκῶν, εἶναι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἀεριόφως. Ὅπως γνωρίζετε ὁ Δῆμος ἐφρόντισε τώρα νὰ ἐπέλθῃ ἕνας συμβιβασμὸς μὲ τὴν Ἑταιρίαν, ἀλλὰ συμβιβασμὸς βασιζόμενος εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων. Διὰ τοῦ ἐπερχομένου συμβιβασμοῦ τὸ ἀεριόφως θὰ παρέχεται ἐπὶ εὐθηνοτέρᾳ τιμῇ, ἐπιπροσθέτως δὲ αἱ ἐγκαταστάσεις θὰ βελτιωθοῦν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αὐτὴν δαπάνην προτεύουσα θὰ ἐξέλθῃ πρακτικῶς ... ἐν σημαντικώτατον ἔργον πολιτισμοῦ καὶ προόδου.

Τοῦτο θὰ συμβῇ διότι διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων Σφαγείων θὰ δίδεται εἰς τὴν κατανάλωσιν κρέας ὑγιές, ἐξηλεγμένον ἐπιστημονικῶς ἀπὸ πάσης πλευρᾶς μὲ τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι οὕτω θὰ ἐξυπηρετηθῇ πραγματικῶς τὸ κοινόν. Ἀλλωστε εἰς τὰ Νέα Σφαγεῖα θὰ συγκεντρωθῇ ὅλον τὸ ἐμπόριον τῶν ζώων εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἐν ἀληθές... χρηματιστήριον ζώων. Τοῦτο θὰ ἐπιφέρῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὠφελημάτων καὶ πτῶσιν τῶν τιμῶν. Ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως χρησιμοποιηθοῦν ὅλα τὰ δευτερεύοντα προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς σφαγῆς, δηλαδὴ τὰ κέρατα, αἱ τρίχες, τὰ δέρματα κλπ. Ἐπίσης θὰ δημιουργηθῇ πλήρης ζωαγορὰ ἡ ὁποία θὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἐξασφαλίζοντα τόσον τὰ συμφέροντα τοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ τῶν ἐμπόρων. Ὡσαύτως προβλέπεται ἡ ἐγκατάστασις πλήρων ψυγείων καὶ ἡ δι' αὐτῶν διατήρησις τοῦ κρέατος, καθισταμένου, ὡς γνωστόν, εὐγευστοτέρου καὶ καλλιτέρου. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐπιπροσθέτως θὰ προκύψῃ εἶναι ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν.

* * *

—Ὅπως γνωρίζετε, συνεχίζει ὁ κ. Πλυτᾶς, ἡ ὑπόθεσις τῆς ἱδρύσεως τῆς Λαχαναγορᾶς βαδίζει πρὸς τὴν λύσιν της, τῆς σχετικῆς δὲ ἐργασίας ἀναμένεται ἡ ταχυτάτη πρόοδος. Καὶ ἐκεῖ θὰ ἱδρυθοῦν ψυγεῖα διὰ τὰ μαρμελαδοποιεῖα ὡς καὶ ἐγκατάστασις διατηρήσεως τῶν φρούτων κατὰ τὸ καλοκαίρι ὁπότε π. χ. θὰ ὑπάρχουν φρέσκα καὶ ὡραῖα πορτοκάλλια.

Διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς Λαχαναγορᾶς θὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν φρούτων, συγχρόνως δὲ δὲν θὰ παρουσιάζεται πλέον ἡ σημερινὴ κατάστασις εἴτε τῆς ἀφθόνου προσφορᾶς ἀζητήτου ἐμπορεύματος—ὁπότε ὑπάρχει περίσσευμα καί, φυσικά, ζημία—εἴτε τῆς σπάνις αὐτῶν. Ἡ αὔξομείωσις τῶν τιμῶν ἡ ἐκ τούτου προερχομένη θὰ καταργηθῇ, ἡ τυχὸν ἔλλειψις θὰ παύσῃ ὑπάρχουσα καὶ αἱ τιμαὶ θ' ἀποκτήσουν σταθερότητα ἐπιζήλιον.

Τελευταῖον θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονόμων. Ταῦτο σχετίζεται ἀμέσως μὲ τὰ ζητήματα ὑγιεινῆς τῆς πρωτευούσης, δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι προχωρεῖ λίαν ταχέως πρὸς τὴν λύσιν του. Τὸ ἐκ 35 ἑκατομμυρίων δάνειον ὑπεγράφη ἤδη καὶ τὸ σχετικὸν ποσὸν διατελεῖ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δήμου. Αἱ τεχνικαὶ μελέται ἔχουν ἀπολύτως περατωθῇ, ἔχει δὲ καθορισθῇ καὶ ἡ σειρὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Ἡ Ἑταιρία τῶν ὑπονόμων, ἄλλωστε ἔχει πραγματοποιήσει ἤδη τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας. Ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως.

Αὐτὰ εἶπεν ὁ κ. Πλυτᾶς. Καὶ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶναι σημαντικά, ἐνδιαφέροντα καὶ ὑπόσχονται πολλὰ διὰ τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Δ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ κ. Ἀμβρόσιος Πλυτᾶς, Δήμαρχος Ἀθηναίων

ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ

— Τὸ χθεσινὸν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Τούρκου Στρατάρχου. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Φεβζῆ Τσακμάκ.

— Ἐπεδόθη χθὲς ἡ ἀγγλογαλλικὴ Διακοίνωσις εἰς τὴν Ρώμην.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ Γ' ΣΕΛΙΔΑ

Ἕνα πρωτότυπον μυθιστόρημα ἐγκλήματος καὶ κατασκοπείας:

ΤΟ ΔΙΠΛΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΜΑΖΙΝΟ

τὸ ὁποῖον θὰ προβληθῇ καὶ ὡς κινηματογραφικὸν ἔργον, ἀρχομένης τῆς νέας περιόδου, εἰς ἕνα τῶν κεντρικῶν κινηματογράφων.

Εἰς τὸ

ΔΙΠΛΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΜΑΖΙΝΟ

τοῦ ὁποίου ἡ «Καθημερινὴ» ἀρχίζει τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ σήμερον, ὁ ἀναγνώστης ἠμπορεῖ νὰ παρακολουθήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἔρευναν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος. Δὲν εἶναι ἁπλοῦς θεατὴς τῆς κλασσικῆς πάλης μεταξὺ τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τοῦ ἀναζητουμένου δράστου. Σχεδὸν καλεῖται ὁ ἴδιος νὰ εὕρῃ τὸν ἔνοχον. Λαμβάνει μέρος καὶ αὐτὸς εἰς τὸ δρᾶμα. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του παραμένει ἀδιάπτωτον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'

Ὅπως καὶ τοὺς γάμους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, ἔτσι καὶ τὴν αἰφνιδίαν ἀναγγελίαν τῶν ἀρραβώνων τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', διεδέχθη ἡ σχετικὴ κυβερνητικὴ ἔκπληξις, κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1867.

Προηγουμένως, ἐννοεῖται, ὁ νεαρὸς καὶ δημοφιλὴς Βασιλεὺς ἐφέρετο, ἀπὸ τὰς λαϊκὰς φήμας, ἐπανδρευόμενος ἄλλοτε μὲν μὲ νύμφην χωρὶς πριγκηπικὸν αἷμα καὶ ἄλλοτε μὲ νύμφην πριγκήπισσαν, καταγομένην, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ βρεττανικοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ ρωσσικοῦ τοιούτου.

Ὅλας ὅμως, τὰς φήμας αὐτὰς (ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἔλειπε καὶ ἡ ἀπαραίτητος εἰδυλλιακὴ δόσις) ἔκοψε μὲ τὸ μαχαίρι, ἡ ἐκ Πετρουπόλεως ἐπίσημος ἀναγγελία τῶν ἀρραβώνων (4 Μαΐου 1867) τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' μετὰ τῆς νεαρᾶς καὶ ὡραιοτάτης Ρωσσίδος Μεγάλης Δουκίσσης Ὄλγας Κωνσταντινόβνας, θυγατρὸς τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου Νικολάϊεβιτς καὶ τῆς Ἀλεξάνδρας Ἰωσηφόβνας πριγκηπίσσης τοῦ Sachsen Altenburg.

*

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνηγγέλθη, αἰφνιδίως, τὸ εὐτυχὲς γεγονός, πρωθυπουργὸς ἦτο ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὁ Δημήτριος Μπότσαρης.

Περισσότερον εὐαίσθητος, λόγῳ τῆς θέσεώς του, ἐξεδηλώθη, τότε, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Χαρίλαος Τρικούπης ὁ ὁποῖος, ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι, διὰ τῆς ἀπροσδοκήτου αὐτῆς ἀναγγελίας, ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως ἐγίνετο ἐξαιρετικὰ λεπτὴ λόγῳ τῆς ἀγνοίας της καὶ ὅτι ἐπεβάλλετο, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τύπων τοὐλάχιστον, ἡ παραίτησις αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν συγχαρητηρίων πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν μνηστήν του. Ἀλλ' ὁ πανίσχυρος Πρωθυπουργὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος ἐξεπλάγη μὲ τὴν γνώμην αὐτὴν τοῦ Τρικούπη. Καὶ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν τὴν ἀποδέχεται.

— Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος—εἶπεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον—νὰ ἐγκαταλείψῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν θέσιν της, διότι, ἄλλως τε τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται!

Ἐπείσθη δὲ καὶ ὁ Τρικούπης, ἐκ τῶν πρωθυπουργικῶν λόγων, ἵνα μὴ δημιουργηθῇ κυβερνητικὸν ζήτημα, ἀφοῦ ἐξ ἄλλου ἐπεβάλλετο ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδήλωσις σεβασμοῦ καὶ λεπτότητος ἔναντι τοῦ ἀναγγελθέντος εὐτυχοῦς γεγονότος τῆς μνηστείας τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ νεαρὰ νύμφη Μ. Δούκισσα Ὄλγα ἦτο, τότε, μόλις 16 ἐτῶν. Ὅπως ἔλεγεν ἡ ἰδία, ἀργότερα εἰς τὴν γραμματέα της κ. Ἰουλίαν Καρόλου, δὲν ἤθελε ποτὲ νὰ γίνῃ Βασίλισσα. Ὅταν ὅμως, ἐγνώρισε τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ὁ ὁποῖος, τότε, ἦτο 22 ἐτῶν, τὸν συνεπάθησε τόσον, ὥστε ὁ γάμος δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποφασισθῇ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μνηστείας (ἀπὸ Μαΐου μέχρι Ὀκτωβρίου 1867), ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔμεινεν εἰς Ρωσσίαν καὶ Δανίαν, δηλαδὴ μεταξὺ τῆς μνηστῆς του καὶ τῶν γονέων του, ἐνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξετέλει καθήκοντα Ἀντιβασιλέως ὁ θεῖος του (ἀδελφὸς τοῦ πατρός του) πρίγκηψ Ἰωάννης.

Εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης Ὄλγας περιεσώθη ἕνα χαριτωμένο γράμμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μνηστείας της εἶχεν ἀποστείλῃ πρὸς τὴν παιδαγωγόν της Ροζαλίαν Rossiet, σύζυγον Ρώσσου Ναυάρχου:

«Πετρούπολις 20 Μαΐου 1867

Ἀγαπημένη μου,

Σ' εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας διὰ τὸ τόσον χαριτωμένον γράμμα σου καὶ ὁ πατέρας μου σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχάς σου, ἀφιχθεὶς πολὺ τὴν συγκίνησιν.

Δυστυχῶς ὁ ἀγαπητός μου Willy (ὅπως ὀνομάζει τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α') θὰ φύγῃ μόνον τὴν προσεχῆ Παρασκευήν. Οἱ γονεῖς μου εἶναι πολὺ λυπημένοι ποὺ φεύγει. Ὅλοι θέλουν νὰ τὸν ἔχουν μαζί των. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω δικαιώματα καὶ τὸν θέλω, δὲν εἶναι αὐτὸ δίκαιο;

Εἶμαι τόσον εὐχαριστημένη ποὺ μὲ ὀνομάζει Oly. Εὐτυχῶς δὲν εἶμαι ἀκόμη Βασίλισσα, ἀλλὰ δυστυχῶς θὰ γίνω μιὰ μέρα! Λίγο, ὅμως, μὲ μέλλει. Ὅταν ἔχῃ κανεὶς ἕνα ἄνθρωπον ὅπως ὁ Willy μου, ὅλα εὔκολα μπορεῖ νὰ τὰ ὑποφέρῃ.

Πολὺ θὰ ἤθελα νὰ σὲ ἐπανίδω, διότι μ' εὐχαρίστησιν ἐνθυμοῦμαι τὸ περασμένο Σάββατον καὶ εἶμαι εὐχαριστημένη ὅτι καὶ σὺ διετήρησες εὐχάριστον ἐντύπωσιν αὐτῆς τῆς ἡμέρας. Ὡς πρὸς τὸ ὅτι ἦμαι τόσον στοργική πρὸς σέ, αὐτὸ εἶναι πολὺ φυσικόν, ἀφοῦ εἶσαι ἡ γρηὰ μας καὶ ἡ πολυαγαπημένη μας Douschka!

Σὲ φιλῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, ἀγαπημένη μου Douschka,

καὶ διατελῶ
ἡ Oly σου».

*

Μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀναγγελίαν, εἰς τὰς Ἀθήνας τῶν ἀρραβώνων Γεωργίου τοῦ Α', ἐσχηματίσθη ἡ τιμητικὴ ἀκολουθία καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν ἀνακτορικῶν Δημητρίου Κριεζῆ, Γερασίμου Μεταξᾶ, Ἰωάννου Περβύλου, Φούφη, Πάνου Κολοκοτρώνη, Ἀντωνίου Ροδοστάμου, Χρήστου Χατζηπέτρου καὶ Γεωργίου Μακκᾶ.

Ἡ δὲ ἐπίσημος τελετὴ τῶν βασιλικῶν ἀρραβώνων (περὶ τῆς ὁποίας θὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς σημείωμα) ἔλαβε χώραν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀνάκτορον Τσάρσκοε—Σέλο, σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν, δι' αὐτοκρατορικοῦ οὐκαζίου, ἐπίσημον πρόγραμμα.

Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΝ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΣΕΡΡΑΙ, 2 Ὀκτωβρίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἡ περιοχὴ τῶν Σερρῶν ἐκηρύχθη εἰς... ἐμπόλεμον κατάστασιν. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀναμονῆς τῶν διαταγῶν πρὸς δρᾶσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Αἱ Μονάδες παρασκευάζονται διὰ τὰς ἐχθροπραξίας. Αἱ συγκεντρώσεις τῶν μονάδων ἔχουν συμπληρωθῆ, οἱ καταυλισμοὶ ἔχουν τελειώσει καὶ ὁ Στρατηγὸς Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Στρατοῦ κ. Δράκος μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του ἐγκατεστάθη εἰς τὸ στρατηγεῖον τῶν κυανῶν δυνάμεων πλησίον εἰς τοὺς Στρατῶνας Ἱππικοῦ... Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ Σέρραι προφυλάσσονται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ πεζικόν, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ πυροβολικὸν εἶναι ἕτοιμα νὰ τὴν ὑπερασπίσουν...

Ὅμως καθὼς ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐχθρός, δὲν ὑπάρχει καμμία ἐμπόλεμος κατάστασις, ἀλλὰ πρόκειται ἁπλῶς περὶ γυμνασίων τὰ ὁποῖα διεξάγονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγοῦ Δράκου...

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι αἱ μονάδες, ποὺ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰ γυμνάσια, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὁπλῖται ζοῦν μίαν περίοδον εἰρηνικήν. Κάθε ἄλλο. Αἱ ἀνέσεις τῆς εἰρηνικῆς περιόδου πᾶνε περίπατο ὅλες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται θὰ ζήσουν τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἡμέρες πολεμικές. Ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς Δράκος ἐγκαταλείψας τὸ δωμάτιόν του εἰς τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον τῶν Σερρῶν ἐγκατεστάθη ὑπὸ σκηνὴν εἰς τὸ στρατηγεῖον του. Οἱ ἐπιτελεῖς του τὸ ἴδιο. Τὰ γραφεῖα, ὑπὸ σκηνάς. Οἱ στρατιῶται ὑπὸ τὰ ἀντίσκηνα. Ὁ στρατὸς πλέον εὑρίσκεται ἐν ἐκστρατείᾳ ἕτοιμος διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Διὰ νὰ δώσῃ μάχην, διὰ νὰ ὑποστῇ ἐπίθεσιν καὶ νὰ ἐπιτεθῇ, διὰ νὰ δράσῃ τέλος πάντων σύμφωνα πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀσκήσεων. Τὰ καθ' αὐτὸ γυμνάσια δὲν ἔχουν βέβαια ἀρχίσει ἀκόμη. Ἀλλὰ μὴ νομίσετε ὅτι ἀπὸ χθὲς ποὺ συνεπληρώθη ἡ συγκέντρωσις τῶν μονάδων δὲν γίνονται γυμνάσια. Διότι θὰ πρέπει νὰ ξεχωρίσουμε κάτι. Ἄλλο γυμνάσια καὶ ἄλλο ἐπιχειρήσεις. Τὰ γυμνάσια ἤρχισαν ὁ στρατὸς εὑρίσκεται ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει... Ἐπιφυλακή, συναγερμοί, λύσεις ἀντισκήνων καὶ ἐπανεγκαταστάσεις αὐτῶν, ἀσκήσεις μὲ τὰ πυροβόλα, κοινὰ καὶ ἀντιαεροπορικά, ὅλα αὐτὰ μαζὺ ἀποτελοῦν τὴν ἔναρξιν τῶν γυμνασίων.

Σήμερα τὸ πρωΐ, οἱ παρακολουθοῦντες τὰ γυμνάσια δημοσιογράφοι ἐπεσκέφθησαν τοὺς καταυλισμούς... Οἱ στρατιῶται ἐργάζονται. Καθένας εἰς τὴν θέσιν του... Αὐτοὶ εἶναι οἱ κυανοί, αἱ φίλιαι δηλαδὴ δυνάμεις. Αἴφνης ἐμφανίζεται ἕνα ἀεροπλάνον... Ἔχει ταινία ἐρυθρά. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶναι ἐχθρικόν. Ἕνα παρατεταμένο ἀλλὰ ἐλαφρὸ τοῦ-τοῦ-τοῦ-τοῦ ἀκούεται ἀπὸ κάποιο εἰδικὸ ὄργανο, σὰν σάλπιγγα καὶ οἱ στρατιῶται, ἀξιωματικοὶ κλπ. ἐξαφανίζονται κρυπτόμενοι εἰς διάφορα σημεῖα. Σὲ λίγα δευτερόλεπτα δὲν διακρίνει κανεὶς οὔτε ἴχνος στρατιώτου. Μόνον ἐμεῖς οἱ πολῖται, ἀνύποπτοι καὶ ἀμύητοι, ἐξακολουθοῦμε νὰ παραμένουμε ὄρθιοι εἰς τὰς θέσεις μας.

Ὅταν τὸ ἀεροπλάνον ἐξηφανίσθη μακρὰν τοῦ στρατοπέδου τότε τὸ παρατεταμένον «τοῦ-τοῦ-τοῦ...» ἀντήχησε καὶ πάλιν καὶ ἐντὸς ἐλαχίστων δευτερολέπτων τὸ στρατόπεδον ξαναπῆρε τὴν πρὸ ὀλίγων λεπτῶν ζωήν του. Ἡ μικρὴ αὐτὴ ἄσκησις — μία ἴσως ἀσήμαντος μπροστὰ εἰς ὅσες θὰ γίνουν καὶ θὰ δοῦμε αὔριο, μεθαύριο καὶ τὶς ἄλλες ἡμέρες τῶν γυμνασίων—ἐπέτυχε πλήρως...

Ἀφήνουμε τὸ στρατηγεῖον τῶν κυανῶν Δυνάμεων καὶ κατευθυνόμεθα εἰς τὸ πυροβολικόν! Ἐκεῖ εἶναι στημένα τὰ κανόνια... Μία μακρὰ παράταξις τῶν χαλυβδίνων αὐτῶν ὑπερασπιστῶν καὶ συμβόλων τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος καὶ ὀλόγυρά των ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται—τὸ ἔμψυχο ὑλικό—ὅλοι λεβεντόκορμοι, ἀντρειωμένοι, λεοντόκαρδοι, καμάρι καὶ περηφάνεια τῆς Ἑλλάδος μας, τῆς Μάννας τῶν γενναίων ἡρώων... Κι' ἔπειτα, κάμποσο μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλι βρίσκεται ἡ μονὰς τοῦ ἐλαφροῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ... Τὰ κανόνια μας κι' αὐτὰ παρατεταγμένα...

Σὰν εἶδα ὅλα αὐτὰ θυμήθηκα ἕνα λόγο τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως... Μᾶς εἶχε πῇ τότε πὼς ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ἡ «Παρθένος» ποὺ θὰ τῆς δώσουμε χίλια δυὸ στολίδια. Μὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα θὰ τὴν στολίσουμε μὲ τὴν πανοπλία τῆς Ἀθηνᾶς γιὰ νὰ τὴν ἔχουμε ἕτοιμη γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο...

Καὶ νάτη ἡ πανοπλία της... Λεβέντες, σιδερένιοι ἄνδρες, ἕτοιμοι γιὰ τὸ «τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς» — καὶ δίπλα τους τὰ ὅπλα τους, τὰ παντοειδῆ μέσα, γιὰ ν' ἀντιπαραταχθῇ στὴ δεδομένη στιγμὴ ἡ Ἑλλὰς καὶ νὰ γράψῃ γιὰ μιὰ ἄλλη φορὰ — ἂν χρειασθῇ — τὰς χρυσᾶς δέλτους τῆς ἱστορίας της...

Ἐμπρὸς σ' ὅλα αὐτά, νοιώθει κάθε πατριώτης συγκίνησι ἱερή. Βλέπει ὅτι ἡ τιμή του, ἡ περιουσία του, ἡ ζωή του ἔχουν τοὺς ὑπερασπιστάς των. Καὶ ἀντιλαμβάνεται πὼς μία κυβέρνησις πατρικὴ, μία κυβέρνησις ἰσχυρή, μὲ πυγμὴ διευθύνει τὰς τύχας τῆς χώρας. Καὶ πὼς τὰ σύνορά της τὰ ὑπερασπίζονται ἄνδρες μὲ καρδιὰ καὶ ψυχή, ποὺ ἂν σήμερα μάχωνται ἐδῶ στὰς Σέρρας, ἔτσι στὰ ψέμματα, καὶ μόνο γιὰ νὰ ἀσκηθοῦν, εἶναι ἕτοιμοι — ἕτοιμοι νὰ διακηρύξουν μὲ τὸ σπαθί τους πὼς ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ χώρα ποὺ θὰ ζῇ στὸν αἰῶνα μὲ τὸ κεφάλι ψηλά.

Α. Κ. Μ.

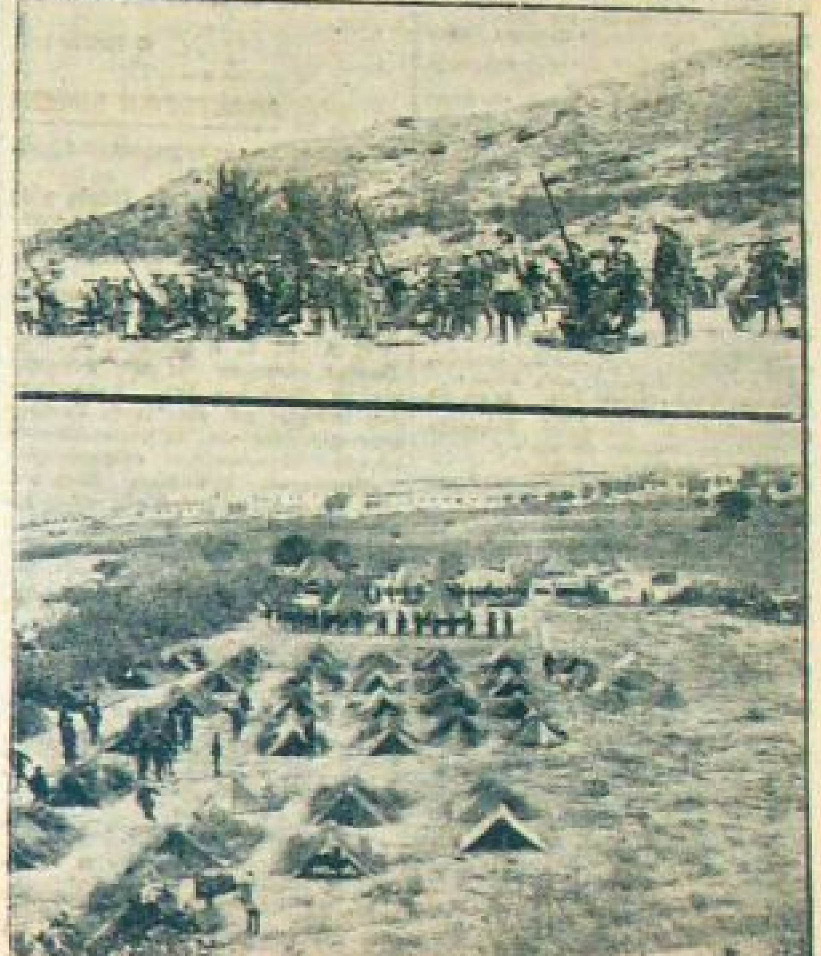

ΑΝΩ: Ἐλαφρὸν ἀντιαεροπορικὸν πυροβολικὸν Κυανῶν Δυνάμεων. ΚΑΤΩ: Στρατηγεῖον Μονάδος τῶν Γυμνασίων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐνομοθέτησεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν ἔλαβον ἤδη σάρκα καὶ ὀστᾶ. Ἡ νέα σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσίς της ἤχθη εἰς πέρας. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἡ Ἐπιτροπὴ Προμηθειῶν λειτουργεῖ ἐπὶ νέων βάσεων. Αἱ ἐγγυήσεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν παρασχεθῆ καὶ ὅλη ἡ σχετικὴ νομοθετικὴ πρόνοια ἀποδεικνύουν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ὑπάρξῃ ἀπολύτως ἀποτελεσματικὴ ἡ προστασία τῶν κρατικῶν συμφερόντων, μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιφορτισθῆ ἡ Ἐπιτροπή. Ἡ σοβαρότης τοῦ ἔργου τούτου δὲν εἶναι βεβαίως ἀνάγκη νὰ ὑπομνησθῇ ἐντεῦθεν. Τὴν γνωρίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διότι οὐδενὸς διαφεύγει τὴν προσοχὴν ὅτι καὶ ἡ καλὴ ποιότης τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ τὸ Κράτος καὶ ἡ ἀξία των—ἀνερχομένη εἰς 1 ἑκατομμύριον περίπου δραχμῶν — ἀνήκουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

—*—

Η ΒΑΜΒΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ὁ Ἑλληνικὸς βάμβαξ θὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑφαντουργίαν καὶ θὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐξαγώγιμον περίσσευμα—αὐτὴ εἶναι ἡ πρόβλεψις τῶν εἰδικῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐξέλιξιν τῆς βαμβακοπαραγωγῆς. Ἀρχίζει οὕτως ὁ ἑλληνικὸς βάμβαξ νὰ γίνεται ἐξαγώγιμον προϊόν. Τὰ καθήκοντα τῆς Πολιτείας διαγράφονται συνεπῶς σαφῆ. Πρέπει νὰ τοῦ εὕρωμεν τὰς ἀγορὰς καὶ νὰ τονώσωμεν τὸ σχετικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς βάμβακος θὰ δοθῇ σημαντικὸν δῶρον κατὰ χιλιόγραμμον ἐξαγομένου προϊόντος. Ἀξίζουν λοιπὸν συγχαρητήρια εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν μέριμνάν της καὶ θὰ εἶναι ἐπίσης ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ ἔμποροι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ δυνηθοῦν νὰ τοποθετήσουν ἑλληνικὸν βάμβακα εἰς καλὰς ξένας ἀγοράς.

—*—

ΦΑΕΓΜΑ Η ΚΤΗΝΩΔΙΑ;

Ἡ καταπληκτικὴ περίπτωσις αὐτοῦ τοῦ περιεργοτάτου ἐπιβάτου τοῦ καταποντισθέντος εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ἀγγλικοῦ ὑδροπλάνου, ἄφισεν ἐμβρόντητον τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Ἂς φαντασθῇ κανεὶς ὀλίγον τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων: Ὁ ἐπιβάτης αὐτός, μόλις ἀντελήφθη ὅτι τὸ ὑδροπλάνον προσεθαλασσοῦτο ἀντικανονικῶς καὶ βιαίως, ὤθησε τοὺς λοιποὺς συνεπιβάτας του, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκολύμβησε πρὸς τὴν ἀκτήν, ἐπεβιβάσθη ἑνὸς ταξί, ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας, ἠγόρασε μίαν νέαν ἐνδυμασίαν καὶ χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν τύχην τοῦ ὑδροπλάνου καὶ τῶν συνεπιβατῶν του διηυθύνθη εἰς ἓν Πρακτορεῖον καὶ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ τὸ προσεχὲς ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον θὰ διήρχετο ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Λονδῖνον! Ὁ πρωτοφανὴς αὐτὸς ἐπιβάτης, δὲν ἀνήκει, ὡς θὰ ἐνόμιζε κανεὶς οὔτε εἰς τὴν χώραν τῶν φλεγματικῶν Ἄγγλων, οὔτε εἰς τὴν πα-

—*—

ΡΕΔΙΓΜΑ

τρίδα τῶν παραδόξων Ἀμερικανῶν: Εἶναι γνήσιος μαγυάρος, τέκνον τῆς θερμῆς Οὐγγαρίας, ἡ ὁποία παράγει, ὡς γνωστόν, αἰσθηματικοὺς ἄνδρας, ὡραίας γυναῖκας, καὶ ἵππους. Ὁ καταπληκτικὸς Οὗγγρος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνήκῃ οὔτε εἰς τοὺς αἰσθηματικοὺς ἄνδρας, οὔτε εἰς τὰς ὡραίας γυναῖκας, θ' ἀνήκῃ ἀσφαλῶς εἰς τοὺς ἵππους...

—*—

ΦΕΒΖΗ ΤΣΑΚΜΑΚ

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφίκετο χθὲς ὁ στρατηγὸς Φεβζῆ Τσακμάκ, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ συμμάχου τουρκικοῦ στρατοῦ. Θὰ μεταβῇ ἐντεῦθεν εἰς Σέρρας ὅπου θὰ παρακολουθήσῃ τὰ γυμνάσια τοῦ στρατοῦ μας. Νὰ τοῦ εὐχηθῶμεν τὸ καλῶς ὥρισε θὰ ἦτο ἁπλῆ ἀθροφροσύνη ἔναντι τῶν θερμῶν αἰσθημάτων τῆς φιλίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ δημοσία γνώμη περιβάλλει τὸν Τοῦρκον στρατιωτικὸν ἡγέτην καὶ τὸν στρατὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει. Ὁ κ. Φεβζῆ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἔλαβεν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ πόσον βαθέως εἰλικρινῆ εἶναι τὰ αἰσθήματα αὐτά, καὶ πόσον ἔχει ριζώσει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἡ ἰδέα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης...

—*—

Ο ΒΡΟΧΑΡΗΣ

Εἰς τὰς λαογραφικὰς παραδόσεις ὁ Ὀκτώβριος ἀναφέρεται καὶ ὡς Βροχάρης. Ἑπομένως ἡ εἴσοδος τοῦ δευτέρου φθινοπωρινοῦ μηνὸς μὲ τὶς δροσιὲς καὶ τὰ γενικὰ πρωτοβρόχια ἐδικαίωσε τὸ ρητὸν τοῦ ἀγροτικοῦ μηνολογίου:

«Τὸν Ὀκτώβρη τὸ βροχάρη
τὰ χωράφια ἀνοιγοντα...».

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ μία ἄλλη ἀντίθετος παράδοσις, ἀγροτικῆς καὶ αὐτῆ προελεύσεως, ἡ ὁποία, στηριζομένη εἰς τὰς συνήθεις φθινοπωρινὰς ἰδιοτροπίας τῆς φύσεως, θυμίζει κάπως τὸ λεγόμενον «γαϊδουροκαλόκαιρο» τοῦ Ὀκτωβρίου:

«Ἄη Δημητράκη
μικρὸ καλοκαιράκι...».

Ἐκ τούτου, λοιπόν, ἐπιβάλλεται ἐπιφύλαξις, διότι αἱ λαογραφικαὶ παραδόσεις ἀλληλοσυγκρούονται. Καὶ διότι αἱ διαθέσεις τοῦ Βροχάρη ἐμφανίζονται κυμαινόμεναι ὅπως τὰ καμώματα καλοκαγάθου καὶ ὑπογρονικῆς πενθερᾶς. Δηλαδή, μεταξὺ καλοκαιριῶν καὶ μπόρας.

—*—

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν φρασεολογίαν τῆς διπλωματικῆς ἀβροφροσύνης, ὅσα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ εἴπῃ πρὸς αἰγυπτιακὴν ἐφημερίδα ὁ Αἰγύπτιος διπλωμάτης κ. Ἀλῆ Σίρρυ Ὀμὰρ περὶ τῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ τῶν ἑλληνο-αἰγυπτιακῶν δεσμῶν. Αἱ ὡραῖαι φράσεις του καὶ οἱ ἔπαινοί του διὰ τὴν χώραν μας ἀπηχοῦν βαθύτατα εἰς κάθε ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν στενωτάτην σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐγκαρδίων ἄλλως τε σχέσεων.

—*—

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ διαφάνεια τῶν ὑδάτων, ἡ ἀποτελοῦσα τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ ποικιλότερον προτέρημα τῆς θαλάσσης τοῦ Φαληρικοῦ ὅρμου, ἦτο πεπρωμένον νὰ γίνῃ αἰτία τῆς τραγικῆς καταστροφῆς τοῦ ὑδροπλάνου τῆς «Ἰμπήριαλ Αἰρ Γουαίης»! Οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ... Ἂς εἶναι ὅμως: Ἐὰν πρόκειται ἡ διαφάνεια αὐτὴ τοῦ Σαρωνικοῦ νὰ κοστίζῃ τὴν ζωὴν εἰς ἀθῷα θύματα, τότε προάγεται ἀπὸ προτερήματος εἰς κίνδυνον, καὶ καλύτερα νὰ λείπῃ... τοὐλάχιστον ὅταν προσθαλασσοῦνται ὑδροπλάνα.

—*—

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

(Ὁ λόγος περὶ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ τρύγου:)

—Καὶ πῶς θὰ βγῇ ὁ μοῦστος ἀπ' τὰ σταφύλια;

—Πατεῖς με πατῶ σε!

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ "ΠΡΩΤΑΙ"

"ΖΩΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙ"

ΤΟΥ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ

ΘΙΑΣΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

(Θέατρον «Κεντρικόν»)

Στὴν τόση ἁπλῆ καὶ συμπαθητικὴ συντροφιὰ τῶν ἀγαθῶν θαλασσινῶν τύπων ποὺ γνωρίσαμε στὸ «Μελτεμάκι» καὶ στὰ ἄλλα ἠθογραφικὰ ἔργα τοῦ κ. Π. Χὸρν παρουσιάστηκαν ἐξαφνα, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν συγγραφέα, δυὸ τρομεροὶ τύποι. Καὶ ἡ συμπαθητικὴ συντροφιὰ κοπάλασε. Γιατὶ ὄχι μόνο δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀπὸ τὶς συνήθειές του χωριοῦ τῶν γνωρίμων στὸν συγγραφέα ἠθογραφικῶν τύπων οἱ ἐπισημένοι αὐτοὶ ἀλλὰ δὲν εἶχαν οὔτε καὶ ἀπὸ κανένα ἄλλο χωριὸ τοῦ κόσμου καμμιὰ τοπικὴ συνήθεια. Καὶ ὅμως στριφογυρίσθησαν ἀναμεταξύ τους μὲ τρόπο πολὺ ἁπλὸ καὶ ἦταν μιὰ ἑκατόχρονη γρηὰ μὲ τσεμπέρι ποὺ φτασμένη ἀπὸ τὴν σφαῖρα τῶν ἀφηρημένων ἰδεῶν ἐσυμβόλιζε τὴν ζωὴ καὶ ἕνας παραστικὸς γιατρὸς ποὺ ὁλοΐσια ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν ἐσυμβόλιζε τὸν θάνατον. Ὅπως πάντα τὰ δύο αὐτὰ αἰώνια σύμβολα ἦρθαν σὲ σύγκρουσι. Ἡ γρηὰ Ζωὴ γνωστὴ στοὺς συγχωριανούς σὰν ὑπαρκτὸ πρόσωπο, καὶ σύμβολο γιὰ τοὺς θεατὰς παλεύει νὰ σώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ χάρου — τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀντιπάλου της—τὸ ὡραιότερο βλαστάρι τῆς γενιᾶς της, ὑπαρκτὸ καὶ γιὰ τὸ χωριὸ μὲ τὸ ὄνομα Μυρτοῦλα, καὶ σύμβολο τῆς ἀέναης ἀνανεώσεως τῆς ζωῆς γιὰ τοὺς θεατάς. Ἀλλὰ ὁ χάρος ποὺ κυκλοφορεῖ κατὰ τὸν συγγραφέα τὰ εὐγενέστερα πλάσματα ἐδῶ κάτω σὰν γιατρὸς ὑπαρκτὸς γιὰ τὸ χωριό, καὶ σὰν σύμβολο τοῦ θανάτου γιὰ τοὺς θεατὰς τὴν παίρνει μιά, δυὸ φορὲς τὴν Μυρτοῦλα. Ἀλλὰ τέλος νικημένος ἀπὸ τὸ φλογερὸ ἐρωτικὸ αἴσθημα ἑνὸς ἀγοριοῦ τῆς γρηᾶς Ζωῆς ἀποχωρεῖ πρὸς στιγμὴν κι' ἔτσι ξαναγεννιέται καὶ πάλι ἡ Μυρτοῦλα διαγγέλλουσα τῆς γρηᾶς γιὰ τὸ χωριό, καὶ σύμβολο τοῦ θριάμβου τῆς ζωῆς γιὰ τοὺς θεατάς. Ἡ ἀπολύτως συγκεχυμένη αὐτὴ ἀνάλυσις δίνει τὸ μέτρον τῆς ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἀπεκόμισαν οἱ παρευρισκόμενοι εἰς τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Χόρν. Ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ μία ἄλλη ἐντύπωσις ὅτι ὁ συγγραφεὺς μὲ τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν τοῦ μεγάλου συμβολισμοῦ κατέστρεψε μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας του ἠθογραφίας διότι ὑπῆρχον τύποι ὁλοζώντανοι εἰς τὸ ἔργον καὶ σκηναὶ δραματικώταται καὶ ἀληθιναί.

Ἡ σύγχυσις ὅμως ὑπῆρξε τόση ὥστε οἱ θεαταὶ ἰδίως κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς σκηνὰς τοῦ ἔργου νὰ διερωτῶνται περὶ τοῦ ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκοντο.